

Juryrapport

Alle boeken die we met de jury het voorbije jaar gelezen hebben waren ooit een droom in iemands hoofd. Een droom waar met veel liefde en aandacht vaak jarenlang aan gewerkt is. Daarover te moeten oordelen is een verpletterende verantwoordelijkheid. We hebben geprobeerd om ons daar niks van aan te trekken. Wat er het voorbije jaar aan kinder- en jeugdboeken is verschenen hebben we zo onbevangen mogelijk op ons af laten komen. We hebben ze allemaal met open armen ontvangen en met veel liefde gelezen. Dat was een eer en een genoegen. Want kinder- en jeugdboeken zijn het mooiste wat er is.

En zo zijn we uiteindelijk, na veel wikken en wegen, in eer en geweten uitgekomen bij vijf fantastische boeken. Ik noem ze in alfabetische volgorde.

Misjka is van een bedrieglijke eenvoud. Het lijkt het verhaal van een dwergkonijntje dat een klein meisje een luisterend oor biedt. En dat is het ook, maar die truc met het konijn laat toe om een enorme rijkdom aan gevoelens een plaats te geven. Elk woord is juist gekozen. Elk beeld doet wat het moet doen. Het verhaal is relevant en actueel, maar die woorden zal je godzijdank nergens terugvinden. Gevoel en menselijkheid des te meer. Je kan niet anders dan geraakt worden door de woorden van Edward van de Vendel en Anoush Elman en de prachtige illustraties van Annet Schaap. Een boek om te koesteren.

Morris gaat over een hond die ontsnapt maar ook over een berg en een sneeuwstorm die boekdelen spreken. De manier waarop het grote verdriet van een kleine jongen onuitgesproken blijft terwijl je er niet kan naast kijken. De uitgepuurde beeldtaal van Bart Moeyaert, hoe Sebastiaan Van Doninck altijd weer het juiste wit weet te vinden. Een vertelling die neerdwarrelt als een sneeuwtapijt, een warm zacht dekentje dat een onderhuidse kou weet te vatten in precies de juiste woorden.

Mot en de metaalvisser is een avonturenboek in de beste betekenis van het woord. Schaamteloos meeslepend. Prachtige illustraties ook van Sophie Pluim. Je kan niet anders dan haar graag zien, het meisje dat Mot wil genoemd worden. Motje, noemden wij haar in de jury. Dat zegt genoeg. Je voelt meteen een band. En je voelt ook hoe zij wars van alle avonturen worstelt met de band met haar eigen moeder. En met zichzelf. Een universeel en tijdloos boek waar Sanne Rooseboom trots op mag zijn. En haar moeder op haar.

Patroon van Marco Kunst leest als een magneet. Het grijpt je van bij de eerste zin bij je nekvel om je vervolgens niet meer los te laten. De taal is trefzeker, de vertelling dwingend. Het leest als een whodunnit, maar het is veel meer dan dat. Het is een boek over de Grote Vragen waar iedereen mee worstelt. Ook al ben je zelf geen jongen die denkt dat ie de dood van zijn beste vriend op zijn geweten heeft. Glashelder en gelaagd tegelijk.

Schildpad en ik van Marit Törnqvist heeft maar één probleem. Het is te mooi. De prenten zijn prachtig. Je wil elke pagina inkaderen. Het verhaal is van een ontroerende schoonheid. De schildpad die niet zomaar een huisdier is, maar een metafoor voor alles wat je stilzwijgend met je meedraagt. Wat je maakt tot wie je bent, maar net zo goed een blok aan je been kan zijn. Bij elke bladzijde ben je bang dat die beeldspraak gaat vastlopen, maar dat doet ze nooit. Een klein juweeltje.

En slechts een daarvan kan en mag de winnaar zijn. Is het gelukt om het daarover eens te geraken? Absoluut. We hebben een winnaar. En terecht. De Boon voor Kinder- en Jeugdliteratuur 2023 gaat naar 'Misjka'.

Jury de Boon 2023 Kinder- en jeugdliteratuur: Sven Speybrouck (voorzitter), Winny Ang, Bart Desmyter, Karla De Ceulener, Thomas de Veen, Vanessa Joosen